

Gemenskapen som aldrig slocknar

Predikan 20 november 2016, Christer Aadland

Du kan säkert, precis som jag, nämna ett antal viktiga milstolpar i ditt liv. Upplevelser, händelser, beslut, som var så pass omvälvande att de präglade och format dig till den person du är idag. Dagen du mötte din livspartner eller stunden du insåg ditt behov att ge ditt liv till Jesus eller något liknande.

En mulen kall sommardag för ca 25 år sen hade jag en uppenbarelse som präglade och utmanade mig sen dess. Vid den tiden bodde jag på landet öster om Örebro. Jag var lite yngre, lite smalare, lite smartare, lite coolare och framförallt fruktansvärt brinnande för Jesus.

Lite bakgrundsfakta:

Man kan nog säga att det var lite rörelse i Stora Mellösa vid den tiden. Folk hade kommit på tro i gymnasiet. Det var över 100 stycken med Baptistkyrkans gospelkör. I stort sett alla i vår ålder var med. Vi hängde hos ett fantastiskt äldre par som öppnade sitt hem för oss. Sigurd och Berit. Världens skönaste pensionärer. Vi läste Bibeln, Sigurd spelade tramporgel, vi sjöng lovsånger. Berit berättade om hur det var i Stora Mellösa när det var väckelsetider. Hur hennes föräldrar som var pastor respektive hemmafru då, ständigt bad med människor vid deras runda middagsbord och vi gjorde samma sak, runt samma bord. Folk blev helande när vi bad. Vi gick ut mitt i natten efter ingivelse från Den Helige Ande och bad om regn (Jak 5:13-18) och fick fälla upp paraplyet efter många veckors torka på väg hem till ljudet av duggregn. Ibland drog vi iväg och hade "tokbönemöten" i ett litet torp som församlingen ägde och bad och fastade och läste bibeln.

Men nu tillbaka till milstolpen... Den mulna sommardagen för 25 år sen. Jag minns att jag bar på en outhärdlig längtan efter att möta Gud. Jag kände som jag var i en svacka i min relation till Gud, så när lördagen kom så hoppade på min turkosa DBS och cyklade iväg till torpet ute i skogen. Laster av vattendunk, liggunderlag och sovsäck från pakethållaren, låser upp och stiger in i torpet. Laddar och tänder på en brasa i bergslagskaminen för myseffekt och för att få bort fuktigheten i luften. När jag sen rullar ut madrassen tänker jag: äntligen! Börjar be men det var bara frågan om minuter innan jag somnade in som en liten gris. Vaknar upp någon timme senare och är minst sagt besviken på mig själv. Tänker att om jag sätter mig på en stol så ska det nog gå bättre....

Vaknar med ett ryck vill inte se vad klockan är men inser att den är över 12....

Ber Gud om förlåtelse grämer mig och tänker att om jag står på knä lutad mot stolen så.....ZZZZZZZ.

Vaknar... öm i knäna, tom i blicken, uppgiven ända in i hjärteroten. Vilken nolla. Hela dagen bortkastad. Läger på ett par vedträn på glöden och stirrar apatiskt in i elden som flammor upp. Det knastrar, fräser lite.

Inser inte förrän efter kanske en kvart att GUD stigit in i mina tankar. Luften vibrerar inte bara av värme från bergslagskaminen, utan av Herren själv. Gud har precis uppenbarat sanningar om den heliga, varma, ljuvliga gemenskapen med Honom och församlingens liv, utifrån elden som glatt dansar inför mina ögon. Tänker att ungefär såhär kanske det var när Jeremia fick uppleva Guds tilltal genom lera på en drejskiva i Jer. 18:1-5.

Vad händer om ingen ny ved läggs på brasan? Det givna svaret är att efter mycket lång tid går så slocknar den helt. Men innan det så är det fruktansvärt hett i glödbädden. Det ser kanske inte mycket ut för världen, men på nolltid så flamar det upp höga flammor om det kommer ny ved, till och med sur ved tar eld även om det blir lite rökigt. Med andra ord så behöver det komma till nya människor för att Guds ljus ska spridas. För dig som är scout behövs ingen närmre förklaring av fnöske, den tändande gnistan, lagom närhet mellan veden och vikten av syre och öppna spjäll till rökkanalen. Allt detta blev en symbol för Guds församling för mig där i torpet.

Gnistan	= pingstdagen, församlingens födsel när anden föll över lärjungarna
Bönen	= syret
Veden	= Våra liv på offeraltaret
Närheten till veden	= Våra relationer
Elden	= Guds heliga närvaro

För att elden ska kunna ge ljus så behöver vi överlåta oss till varandra och Gud, igen och igen genom bön och dra med nya människor in i vår gemenskap. Och nu till det som tog lång tid för mig att koppla...

Tar du ut ett vedträ så slocknar det. Det kan inte brinna själv. Detta fattade jag på ett allmänt plan, men jag förstod inte fullt ut innebörden förrän jag berättade om hela upplevelsen för en kompis. Han påtalade då att jag antagligen inte slocknat på madrassen, om vi var fler som bad tillsammans. Så Gud ville kanske uppmuntra mig direkt när jag satt där ensam i torpet. Jag behövde alltså min kompis för att uttyda uppenbarelsen jag fick i stugan. (En får tungotal en annan uttydningen.) Snacka om att jag blev överbevisad om att jag inte klarar att vara en lärjunge själv. Jag behöver dig, du behöver mig. Vi behöver varandra. Inte på ett teoretiskt plan utan på riktigt.

Studerade bibeln dagarna efter och letade ord som talade om eld och ved för att se om skriften kunde bekräfta det jag såg i elden och här är ett par exempel som jag fann.

Sak 3:1-5

Tolkning kan var ryckt ur elden i sista sekund, eller just såsom en som inte klarar vara brinnande ensam.

3 mos 1:7 , 6:12

Den judiska prästtjänsten var centrerad runt detta med offer. Symboler som pekar in i framtiden på Jesu fullständiga offer. Symbolhandlingar som sen blir verklighet i NT. Här möter vi offerelden som inte ska slockna inför Guds ansikte.

Vi fastnar ofta i sidospår och tänker kanske att vi är TRÄliga, VEDervärdiga, inte av rätta VIRKET. (Äkta pappahumor!) eller i någon typ av osund stolthet över vår goda STAMtalva , rika KRONA, vår ev. begåvning som BARRista (börjar halta nu...). Jag lovar vilket virke du än är av så kan du få brinna för Gud, Det är ELDEN som är centrum inte veden.

Rom 12:1-18

12 Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud - er andliga gudstjänst. **2** Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom. **3** Ty i kraft av den nåd som jag har fått säger jag till var och en bland er: ha inte högre tankar om er själva än ni bör ha utan tänk förståndigt, efter det mått av tro som Gud har tilldelat var och en. **4** Ty liksom vi i en kropp har många lemmar och alla lemmarna inte har samma uppgift, **5** så är vi, som är många, en kropp i Kristus, men var för sig är vi varandras lemmar. **6** Vi har olika gåvor alltefter den nåd som vi har fått. Den som har profetians gåva skall profetera i överensstämmelse med tron. **7** Den som har gåvan att tjäna skall tjäna i sin uppgift. Den som undervisar skall undervisa i läran. **8** Den som förmanar skall göra det i den uppgiften. Den som delar ut gåvor skall göra det utan baktankar. Den som leder församlingen skall vara nitisk, och den som utövar barmhärtighet skall göra det med glatt hjärta. **9** Älska varandra uppriktigt. Avsky det onda, håll fast vid det goda. **10** Var innerligt tillgivna varandra i broderlig kärlek. Överträffa varandra i ömsesidig hedersbevisning. **11** Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren. **12** Var glada i hoppet, tåliga i lidandet, uthålliga i bönen. **13** Hjälp de heliga med vad de behöver. Var ivriga att visa gästfrihet. **14** Välsigna dem som förföljer er, välsigna och förbanna inte. **15** Gläd er med dem som är glada, gråt med dem som gråter. **16** Lev i endräkt med varandra. Tänk inte på det som är högt utan håll er till det som är ringa. Var inte självklaka. **17** Löna inte ont med ont, sträva efter det som är gott inför alla människor. **18** Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er.

Jag har större problem med texter jag förstår än de som jag inte förstår. Kan vi komma överens om att först gör vi det vi fattar och så tar vi och jobbar med de texter i bibeln som är svåra att förstå sedan när vi lever ut texten ovan. Hela stycket är en bra beskrivning på vad det innebär att vara en del av Guds eld och börjar med beskrivningen av vår andliga gudstjänst som här går från att tända symboleld med djuroffer i GT till att vi frambär oss själva. Läs igenom hela stycket igen och igen och fråga Gud vilken bit du ska jobba på just nu. Det räcker med jobba med en vers i taget.

Glöm dock inte löftet och hoppet i denna vers: Matt 18: 19-20

Vi kan endast vara riktigt nära Jesus, brinnande tillsammans med syskon i Herren. Elden är platsen där Gud gör oss till ljus i mörkret, där våra kroppar och liv blir en gudstjänst som gör att Gud blir känd i Hovsta.